

afgifter, stempelafgift for spillekort og afgift for adgangsbeviser for handelsrejsende, undtagen i de i forordningen angående det under det kongelige General-Toldkammer og Kommercekollegium henhørende kasse- og regnskabsvæsen af 8. juli 1840 § 9, 2. pkt., omhandlede tilfælde, d. v. s. tilfælde, hvor det inden 4 uger opdages, at der er betalt mindre afgift end anordnet.

Udpantningslovens § 1, nr. 1, er i praksis fortolket således, at der ikke haves adgang til udpantning, forsåvidt angår *senere tilkomne forbrugsafgifter*, medmindre de pågældende love udtrykkelig giver hjemmel hertil. Sådan særlig udpantningshjemmel findes i en række nyere forbrugsafgiftslove, men forsåvidt angår produktions- og tillægsafgift af spiritus og andre alkoholer, afgift af indenlandsk frugtvin, afgift af øl, tobaksafgifter, chokoladeafgifter, sukkerafgifter samt afgift af kaffesurrogater og stempelafgift af spillekort, haves der ikke adgang til udpantning for skyldige afgiftsbeløb. Som begrundelse for at undtage de i udpantningslovens § 1, nr. 1, sidste led, fremhævede afgifter fra den almindelige udpantningshjemmel anføres i lovens motiver, at statskassen på anden måde har sikkerhed for disse afgifters rigtige indgåen. Der er herved tænkt på, at man, hvis afgiften ikke betales, kan forbyde varens indførelse her i landet, lukke det pågældende brænderi eller lignende. Denne begrundelse har imidlertid ikke gyldighed længere, hverken overfor de i bestemmelsen fremhævede afgifter eller overfor de øvrige afgifter, for hvilke der ikke er udpantningshjemmel. De sikkerhedsrettigheder, der tilkommer toldvæsenet i de afgiftspligtige varer, fører ofte ikke til fyldestgørelse, idet varerne er bortsolgt, inden toldvæsenets krav kan gøres gældende, ligesom trusel om lukning af virksomheden i mange tilfælde er uden virkning som følge af, at indehaverens økonomiske forhold er så forringede, at virksomheden under alle omstændigheder må lukke. Endvidere opstår der i tilfælde af fuldbyrdet smugleri ret ofte den situation, at toldvæsenet ikke har nogen særlig sikkerhed for afgiften eller nogen mulighed for at nægte varens indførsel. Da disse tilfælde herefter ikke væsentligt adskiller sig fra de tilfælde, hvorefter der efter udpantningsloven kan finde udpantning sted, og da fremgangsmåden ved anlæggelse af retssag mod skyldneren til opnåelse af eksekutionsgrundlag, hvorefter der kan foretages udlæg, både er langsom og bekostelig, foreslås loven efter henstilling fra finansministeren ændret således, at udpantning også kan finde sted for disse afgifters vedkommende.“

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting, idet komministerne afholdt sig fra at stemme.
